

Arrest

**nr. 93 819 van 17 december 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat M.-C. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 maart 2012, verklaart er zich op 21 maart 2012 vluchteling.

1.2. Op 31 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 1 juni 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Sjiiitisch Arabier, afkomstig uit Hay Al Kadhamiya (Bagdad, Irak). U bezit de Iraakse nationaliteit en woonde tot aan uw vertrek uit Irak in voornoemde wijk. Sinds 1995 was u werkzaam als kapper in loondienst bij verschillende salons in Bagdad, maar eind 2005 besliste u uw eigen kapperszaak te openen nabij de rotonde van Abdul Mahsen Al Kadhami, alwaar u van tijd tot tijd ook een kapper in dienst had. Op 14 februari 2012 kreeg u naar aanleiding van de Valentijnsversiering die u in uw kapperszaak had aangebracht echter problemen met twee onbekende personen, die, naar u vermoedt, lid zijn van het Mehdi leger of Asa'ib Ahl al-Haq. Ze beschuldigden u er van dat u van uw kapperszaak een ontmoetingsplek voor 'emo jongeren' zou hebben gemaakt en maanden u – gezien uw salon zich in een religieuze wijk bevond – dan ook aan om de gangbare waarden en normen te respecteren. Een van uw klanten die zich op dat moment in uw zaak bevond, Nassir, nam hun kritiek niet en riposteerde dat ze het recht niet hadden om anderen hun levensstijl te bepalen. Twee of drie dagen later werd u opnieuw door de twee onbekende personen benaderd met de boodschap dat u uw zaak diende te verlaten, en dat ze u als sjiiet nog een tweede kans zouden geven. U gaf hier geen gevolg aan en beschouwde de nieuwsberichten dat 'emo' werden vervolgd eerder als geruchten. Op 19 of 20 februari 2012 werd u nogmaals benaderd door dezelfde personen, ditmaal met de boodschap dat ze u wel een lesje zouden leren. Nadien gebeurde er niets meer, al lieten wel veel jongeren uit angst hun hoofd kaal scheren. Op 10 maart 2012 kwam ook Nassir langs bij u in de zaak, maar in tegenstelling tot de andere jongeren vroeg hij u zijn haar rood te verven. De volgende ochtend, op 11 maart 2012, bracht een buurman u evenwel het nieuws dat Nassir vermoord werd teruggevonden. U kreeg schrik en besliste onmiddellijk om alle versiering in uw salon te verwijderen. Nadien ging u thuis eten, om vervolgens naar de rouwbijeenkomst te gaan die 's namiddags voor Nassir gehouden werd. Toen u daar naar op weg was, vertelde een buurjongen u echter dat het raam van uw kapperszaak vernield werd. Eens aangekomen bij uw zaak zag u dat het raam getroffen was door twee kogels. Meteen keerde u terug naar huis, alwaar u uw vader op de hoogte bracht. Deze nam vervolgens contact op met uw zus in Zweden teneinde een oplossing voor uw probleem te vinden. Twee of drie dagen later ging u met uw vader naar het politiekantoor van Al Khadamiya om klacht in te dienen. Later hoorde u echter dat Asa'ib Ahl al-Haq achter de vervolging van 'emo' zat en dat de groepering samenwerkte met de politie. Omdat u zich vervolgens niet langer veilig voelde, besliste u op 19 maart 2012 Irak per vliegtuig te verlaten. Van Bagdad (Irak) reisde u naar Istanbul (Turkije), alwaar u meteen, weliswaar met een vals paspoort, het vliegtuig nam naar België. Dezelfde dag nog kwam u hier aan. Twee dagen later, op 21 maart 2012, vroeg u uiteindelijk asiel aan.

Ter staving van uw identiteit legde u uw Iraakse identiteitskaart neer, uitgereikt op 11 maart 2012, alsook uw Iraaks nationaliteitsbewijs, afgegeven op 9 november 2009. Na afloop van het gehoor op het Commissariaat-generaal legde u per fax ook nog volgende documenten neer: een moeilijk leesbare kopie van een woonstbewijs en rantsoenkaart; een kopie van uw huwelijksakte, alsook een moeilijk leesbare kopie van de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw vrouw. Ter staving van uw asielrelaas legde u noch tijdens het gehoor, noch nadien enige bewijsstukken neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u het – ondanks uw intentie dit na afloop van het gehoor op het Commissariaat-generaal alsnog te zullen doen (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 13) – naliet om uw Iraaks paspoort neer te leggen. Bovendien sprak u zich in dit verband ook tegen. Zo stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u uw paspoort op aanraden van de smokkelaar terugstuurde naar Irak, terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw paspoort bij uw zus Zainab in Zweden lag (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 12-13). Dit alles ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en wekt de schijn dat u het Commissariaat-generaal niet op de hoogte wil stellen van uw juiste leefsituatie de laatste jaren voor uw vertrek en de plaats(en) waar u recentelijk hebt verbleven.

Dit terzijde dient verder opgemerkt worden dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u zichzelf niet als 'emo' beschouwt, en dat u er evenmin één bent. Zo verklaarde u – toen u de vraag gesteld werd – dat u gewoon een jonge man bent, met een bepaald vrijheidsideaal, die gewoonweg niet praktiserend is

en niet wil leven volgens de richtlijnen van anderen (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 21). Verder stelde u dat u een normale, moderne mens bent (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 22), maar dat anderen u mogelijks als 'emo' beschouwen omdat ze u als medeplichtige van deze groep zien (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 21-22). Dit laatste, namelijk dat u mogelijks als 'emo' beschouwd wordt, wist u niet aannemelijk te maken (cfr. infra), maar toont op zich wel aan dat u zichzelf niet als 'emo' identificeert. Dat u niet 'emo' bent, blijkt evenzeer uit uw voorkomen in Irak. Zo kleepte u zich, net als vele andere Irakezen, gewoon modern, had u graag accessoires (e.g. een armband of ketting), en droeg u uw haar iets langer, in een carrémodel (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 21-23). Kortom, u had een stijl of voorkomen die/dat bezwaarlijk als 'emo' beschouwd kan worden, en op zich onvoldoende is om, zelfs in de Iraakse maatschappelijke context, vervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin te vrezen. Deze vaststelling wordt bovendien ondersteund door uw verklaring dat u uw langer haar, gesneden in een carrémodel, niet liet afknippen omwille van angst om als 'emo' aanzien te worden, maar louter omdat u dit moest van de smokkelaar, teneinde op de foto te lijken in het vals paspoort dat hij gebruikte om u naar België te smokkelen (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 20; 22-23).

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat u – ongeacht uw werk als kapper geloofwaardig wordt geacht – niet aannemelijk wist te maken dat uw cliënteel (groten)deels uit 'emo jongeren' bestond en dat uw kapperszaak fungeerde als een ontmoetingsplek voor 'emo' – of personen die door anderen als dusdanig gepercipieerd konden worden. Zo gaf u onder meer aan dat u alle soorten kapsels knipte – al had u wel een persoonlijke voorkeur voor moderne kapsels – en stelde u dat u in de loop der jaren verschillende, doorgaans klassieke, kappers in dienst had (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 17); hetgeen ons noopt te besluiten dat u eerder een moderne kapper bent, maar niet noodzakelijk inhoudt dat u een 'emo' kapper bent of dat uw cliënteel (groten)deels uit 'emo' bestond. Bovendien dient in dit verband nog aangehaald worden dat uw verklaringen alleen allesbehalve voldoende zijn en dat u – ondanks de bewijslast bij u, als asielzoeker, ligt – geen enkel document meer ter staving van uw asielrelaas neerlegde, noch foto's waaruit o.a. het type cliënteel van uw kapperszaak blijkt – en dit ondanks uw intentie dit na afloop van het gehoor op het Commissariaat-generaal alsnog te zullen doen (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 23-24). Dientengevolge, alsook gelet op het feit dat u overeenkomstig Artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet geen bevredigende verklaring wist te geven voor het ontbreken van bovenvermelde stavingsstukken (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 23-24), kan er door het Commissariaat-generaal dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw cliënteel (groten)deels uit 'emo jongeren' bestond – of uit personen die door derden als dusdanig gepercipieerd konden worden.

Tot slot dient aan dit alles nog toegevoegd te worden dat er – los van al het bovenstaande – ook met betrekking tot uw concrete vluchtaanleiding – met name de bedreigingen die u ontving, de moord op Nassir, en de beschieting van uw kapperszaak (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 19-20) – enkele ernstige bedenkingen dienen gemaakt te worden. Zo sprak u zich onder meer tegen aangaande het moment waarop u voor het eerst bedreigd werd. De eerste maal stelde u immers dat het op Valentijn, met name op 14 februari 2012 was (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 19), terwijl u de daaropvolgende keer beweerde dat het de dag vóór Valentijn was (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 24). Voorts wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen ook verder ondermijnd door het feit dat u uw identiteitskaart – die u zelf afgehaald beweert te hebben (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 11) – bekam op 11 maart 2012, nota bene dezelfde dag dat u naar de rouwbijeenkomst voor Nassir wilde gaan, uw kapperszaak beschoten zou zijn geweest en u in paniek naar huis zou zijn gegaan (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 19-20). Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u, ondanks dat u verschillende keren benaderd zou zijn geweest (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 19-20), niet echt een idee lijkt te hebben welke organisatie juist achter de moord op Nassir en de beschieting van uw winkel zit, en dat u er uiteindelijk door nieuwsuitzendingen van uit gaat dat het om leden van Asa'ib Ahl al-Haq gaat (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, p. 24-25; 26-27). Tot slot is het ook uiterst opmerkelijk dat u niet exact lijkt te weten wat er juist met Nassir gebeurd is, en dat u nadien niet de moeite deed om extra informatie aangaande de moord op Nassir te bekomen (Gehoorverslag CGVS, 16 april 2012, pp. 24-24; 27-28); hetgeen getuigt van een dermate vorm van desinteresse die allesbehalve te verzoenen valt met het gedrag van een asielzoeker die op heden juist omwille van de moord op Nassir beweert een gegronde vrees voor vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin te koesteren.

Gelet op al het voorgaande, en in het bijzonder op het feit dat noch aan uw bewering in Irak als 'emo' kapper beschouwd te worden, noch aan de door u aangehaalde problemen geloof kan gehecht worden, is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak een gegronde vrees voor vervolging in hoofde

van uw persoon zou bestaan, en kan het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus niet toekennen. Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient echter ook te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit (Hay Al Khadamiya) Bagdad, in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in deze regio te worden beoordeeld.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidstoestand in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat de veiligheidstoestand regionaal erg verschillend is. De daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich duidelijk aftekende vanaf mei 2008, bleef ook doorgaan in 2009, 2010 en 2011. De geografische spreiding van het geweld en het daarbij horende risico voor burgers is echter regionaal nog steeds erg verschillend.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad blijkt uit een grondige analyse van de beschikbare bronnen en literatuur door CEDOCA enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht is tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid geviséerd. Ook de sjiietische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012). Sinds het vertrek van de Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad evenwel enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel echter hetzelfde patroon als voorheen en blijven in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Kortom, uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dat dit geen situatie van "open combat" is. Er wordt actueel met andere woorden geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Gelet op hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie is het Commissariaat-generaal tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat overigens ook uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten veranderen op zich niets aan bovenstaande vaststellingen, daar ze louter uw identiteit en nationaliteit bevestigen, alsook die van uw gezin, welke in deze beslissing niet betwist worden. Dat u geen documenten meer neerlegde ter staving van uw asielrelaas, noch uw paspoort werd hierboven reeds aangehaald, alsook de invloed die dit heeft op uw algemene geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1 A(2) van het verdrag van Genève, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5, 52 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker betoogt dat hij zijn Iraaks paspoort onmogelijk kan neerleggen aangezien dit bij zijn zus in Zweden ligt en verzoeker haar echtgenoot nog 2000\$ verschuldigd is zodat zijn schoonbroer weigert het document op te sturen.

Verzoeker merkt op dat hij zich niet als een 'emo' beschouwt en er ook geen is. Hij wordt echter wel aanzien als een 'emo' ten gevolge van het feit dat hij in zijn kapperszaak een cliënteel heeft dat grotendeels uit emo-jongeren bestaat en zijn zaak fungeerde als ontmoetingsplaats voor deze jongeren.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij pogingen heeft ondernomen om documenten en foto's te bemachtigen over zijn kapperszaak maar dat niemand hem foto's kon bezorgen. Hij benadrukt dat de zaak niet van hem is maar dat de eigenaar een vriend van zijn vader is.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden verduidelijkt verzoeker dat hij een eerste maal werd bedreigd op 13 februari 2012 en dat dezelfde persoon op 14 februari 2012 zijn zaak opnieuw is binnengestapt en het tot een woordenwisseling kwam waarop Nassir is tussengekomen.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij niet zeker is dat het de organisatie Asa'ib Ahl al-Haq is die verantwoordelijk is voor de moord op Nassir.

2.2. Verzoeker voert de schending van een reeks wetsbepalingen aan zonder uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepalingen schendt. Uit lezing van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker in wezen de hervorming van de bestreden beslissing vraagt, hij in hoofdorde als vluchteling wenst erkend te worden dan wel hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.3. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij zou hebben ondervonden omdat hij in Irak als 'emo' kapper zou beschouwd worden.

Verzoeker geeft vooreerst geen aannemelijk verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen die hij aflegde met betrekking tot zijn paspoort. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker immers dat hij op aanraden van de smokkelaar het paspoort terugstuurde naar Irak terwijl hij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat het paspoort in Zweden bij zijn zus ligt. Terecht kon de bestreden beslissing hieruit afleiden dat verzoeker, die zich overigens in zijn verzoekschrift beperkt tot het bevestigen van de laatste versie, de schijn wekt dat hij zijn juiste leefsituatie de laatste jaren voor zijn vertrek alsook de plaatsen waar hij recent verbleven heeft wil verhullen of achterhouden ten aanzien van de Belgische overheden.

Verzoeker legt voorts geen begin van bewijs neer van zijn kapperszaak. In tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift stelt verklaarde verzoeker bij het Commissariaat-generaal dat het wel degelijk zijn eigen zaak was en niet deze van de vriend van een vader. Hij verklaarde bij het Commissariaat-generaal dat hij zijn eigen zaak opende in 2005, dat hij klaargestoomd was om op eigen benen te staan en hiervoor het nodige kapitaal had (gehoorverslag 16 april 2012, 15 en 16). Gelet op het feit dat verzoeker als eigenaar van een kapperssalon geen enkele foto kan neerleggen waaruit het type cliënteel van zijn zaak blijkt en voor het ontbreken hiervan geen aannemelijke verklaring kan geven kon de commissaris-generaal dan ook met recht besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn cliënteel grotendeels uit 'emo jongeren' bestond. Nu verzoeker bovendien ook tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of de kapperszaak al dan niet zijn eigen zaak zou geweest zijn en hiervan hoe dan ook geen enkel document kan neerleggen kan daarenboven ernstig getwijfeld worden aan verzoekers verklaringen de laatste jaren voor zijn vertrek naar Europa als kapper in Bagdad te hebben gewerkt. Dienvolgens kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen die er onlosmakelijk mee verbonden waren.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

De Raad stelt tenslotte vast dat noch in het verzoekschrift, noch in de stukken van het administratief dossier enig element is terug te vinden dat toelaat te stellen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst.

Aangezien de feiten aan de basis van zijn asielaanvraag niet geloofwaardig werden bevonden, zijn er derhalve geen “zwaarwegende gronden” om aan te nemen dat verzoeker op grond van deze feiten “een reëel risico zou lopen” “de doodstraf of executie” of “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst” zou ondergaan in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op grond van een analyse van de actuele veiligheidssituatie (Subject Related Briefing, “Irak, de actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Bagdad” van 5 januari 2012 toegevoegd aan het administratief dossier met update toegevoegd aan de verweernota), blijkt dat er actueel in Bagdad geen situatie van ‘open combat’ heerst en de aanwezige incidenten eerder gericht van aard zijn tegen bepaalde groepen of hooggeplaatste individuen, dat de veiligheidssituatie er sedert enkele jaren verbeterd is, het geweld er niet aanhoudend is en de impact op het leven van de gewone Iraakse burger eerder beperkt is. Met recht kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen op grond van deze analyse dan ook besluiten dat er actueel in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Deze analyse wordt geenszins betwist door verzoeker. De Raad beschouwt deze dan ook als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift het dossier terug te zenden naar het Commissariaat-generaal teneinde het dossier verder te onderzoeken. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER